

[Alfred Hansen]

kendt for ministeren. I Aktuelt fra den 9. april 1981 er der en artikel, der handler om gymnasieelever, der sidder i vinduerne for at få plads i skoletimerne. Det er meget aktuelt – ikke bare, fordi det står i Aktuelt – at situationen, der illustreres i dagbladet Aktuelt, handler om Frederiksborg amt. Jeg citerer:

»Undervisningssituationen bliver utålelig, medmindre amtet for det første skaffer nødlokaler, for det andet lader bygge det tidligere planlagte gymnasium nr. to i Hillerød.«

Jeg vil gerne bede om ministerens kommentar til den artikel, hvis ministeren har læst den. Jeg synes i hvert fald, det er vigtigt at drage frem her, at gymnasieelever i Frederiksborg amt påstår, at de i det kommende skoleår bliver nødt til at sidde i vinduerne for at kunne modtage undervisning, hvis ikke der bliver oprettet nødlokaler.

Nu har man planlagt projekteringen af et nyt gymnasium på privat initiativ og forhåbentlig med offentlig støtte, så oprettelsen af gymnasiet og driften af det er muligt. Så synes jeg i og for sig, man i stedet for at trække gulvtæppet væk under dette projekt skal sige tak til, at de har været så forudseende, at man vil kunne løse gymnasieproblemet i Frederiksborg amt, hvis gymnasiet får disse rentetilskud.

Der kunne siges mange ting endnu om det, men jeg tror, alle ordførerne har været cirklen rundt med hensyn til gymnasiet i Cirkelhuset. Jeg håber på, at ministeren endnu en gang vil overveje, om ikke der er en eller anden mulighed for, at de får lov til at starte et gymnasium.

Jeg synes, det lige til sidst er værd at gøre opmærksom på, at dette jo ikke bare er et gymnasium – det være også sagt til hr. Nørgaard Sørensen, som mener, at det frie skolevalg kun skal gælde i den undervisningspligtige alder – det er et gymnasium, som skal tage elever fra børnehaveklasse til og med 3. g.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg forstod på hr. Alfred Hansen, at han var ved at tage patent på de frie skoler som den virkelige værner af denne skoleform, og at hr. Alfred Hansen var skuffet over, at det radikale venstre nu forlod det syn på de frie skoler, som retsforbundet stod for. Jeg må

for god ordens skyld sige til hr. Alfred Hansen, at det radikale venstre igennem hele dette århundrede, i hvert fald næsten gennem hele dette århundrede, har haft det som et meget væsentligt programpunkt i sin politik. Vi har selvfølgelig været taknemlig for, at retsforbundet siden har tilsluttet sig de samme synspunkter. Derfor synes jeg ikke, retsforbundet skal tage patent i dag på at være dem, der vil værne de frie skoler.

Jeg skal minde hr. Alfred Hansen om, at der er i hundredvis af mennesker – det tror jeg i hvert fald – der har banket på undervisningsministeriets dør i de senere år for at få tilskud til at oprette frie skoler, og der er mange, der har måttet gå forgæves. Mig bekendt er et stort antal af de frie skoler, der er oprettet i de seneste år, oprettet uden en eneste krone fra det offentlige i statstilskud i etableringssituationen. Det ville være at snyde dem, hvis vi uden videre i dag accepterede på en enkelt institution at sige ja til tilskud af denne størrelsesorden.

Dér, hvor jeg måske ser en vej frem, er, at vi får drøftet, hvordan vi måske kan ændre denne lovgivning, for jeg er ikke spor imponeret af f. eks. at skulle anbefale Nordsjællands Gymnasium at stille op i køen og måske, som andre har måttet det, vente 7–8 år. Det er næsten ikke anstændigt.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Det er jo ikke tilladt at tale fra pladserne, men det er tilladt at nikke fra pladserne. Derfor kunne jeg tænke mig at stille det spørgsmål, om ikke gymnasiet burde have lov at køre, hvis det var gratis at oprette det. Jeg tror, der må nikkes til dette spørgsmål. Så vil jeg gerne meddele: det er gratis at følge Vs og Ks og kristeligt folkepartis forslag. Det er gratis, for inklusive udgifterne til anlæg, altså til forrentning, bliver udgiften ikke større end driftsudgiften på de offentlige gymnasier. Således er konstruktionen. Derfor beder jeg om, at man lader være med at komme med alle disse økonomiske argumenter. Der er kun ét økonomisk problem, nemlig at besparelsen ikke optræder det samme sted som udgiften, og at ministeren derfor har nogle bogholderimæssige problemer, som er alvorlige for ministeren, men som jo ikke er anderledes, end at de må kunne løses ved